

PSL 27.1.1999

Miksi Teijon kirkko ei *kelvannut* seurakunnalle?

Viime viikkoina on valtakunnallisestikin kohistu Teijon kirkon ja hautausmaan omistusoikeuksista. Onhan tavatonta, että historiallista kirkkomiljöötä, hautausmaata ja vainajia kaupitellaan pakko- huutokaupalla.

Monen ihmisen oikeustajua, eettistä vakaumusta ja arvoja on koeteltu. Näin voi päätellä vaikkapa saamistani hätänty- neistä puhelinsoitoista: miten käy omaistemme leposijan? Siksi on hyvä hetkeksi pysähtyä miettimään, mistä tässä oikein oli pohjimmiltaan kysymys.

On kuin kaksi täysin vierasta maailmaa ja kulttuuria kohtaisivat Teijon kirkolla: entinen yhtenäiskulttuuri arvoineen, ja nykyaikainen markkinatalouden maailma.

Kun Teijon kartanonpatruuna rakennutti kirkon 1800-luvun alussa, hän halusi varmistaa kaksi asiaa: työväkensä ja oman lyhyemmän kirkkomatkan, sekä oman asemansa suhteessa seurakuntaan ja sen pappeihin.

Muodostui oma maailmansa ruukin, kartanon ja kirkon ympärille. Vaikea kirkkomatka PERNIÖÖN jäi historiaan, ja seurakunnan yksi pappi toimi ruukinsaarnaajana.

Kustannukset olivat pienempiä (=ihmistyö halpaa) kuin nykyään, ja kartanonisäntä maksoi ne mielellään. Tänään on toisin, enää eivät henkiset arvot houkuta rahoittajia. Kaikki lasketaan markkoissa tai euroissa, ja kun tämä maailma kohtaa rakennuksia ja arvoja, joiden ylläpito maksaa, voittaa aina raha.

Edellinen kartanonisäntä tarjosi useamman kerran kirkkoa seurakunnalle; hinta sijoittui 1–1,5 miljoonan markan tasolle.

Konkurssin myötä pyydettiin

Perniön seurakunnalta tarjoutta; kirkkoneuvosto katsoi että seurakunnalla on kokoonsa nähden jo nyt aivan liikaa rakennuksia huolehdittavana, eikä antanut tarjoutta.

Sen sijaan yhteisomistus yhdistyksen kautta katsottiin parhaaksi vaihtoehdoksi: näin saataisiin hoitokuluja jaettua laajemmalle ja mikä parasta – kirkko tulisi teijolaisten omaksi!

Seuraavassa on meille kaikille muistutukseksi joitakin lukuja, miten paljon perniöläisten verovaroja jo nyt käytetään olemassa oleviin rakennuksiin.

Ei niitä paljoa kannattane lisätä!

Vuonna 1999 käytettävät ylläpitokulut, ei sisällä palkkoja:

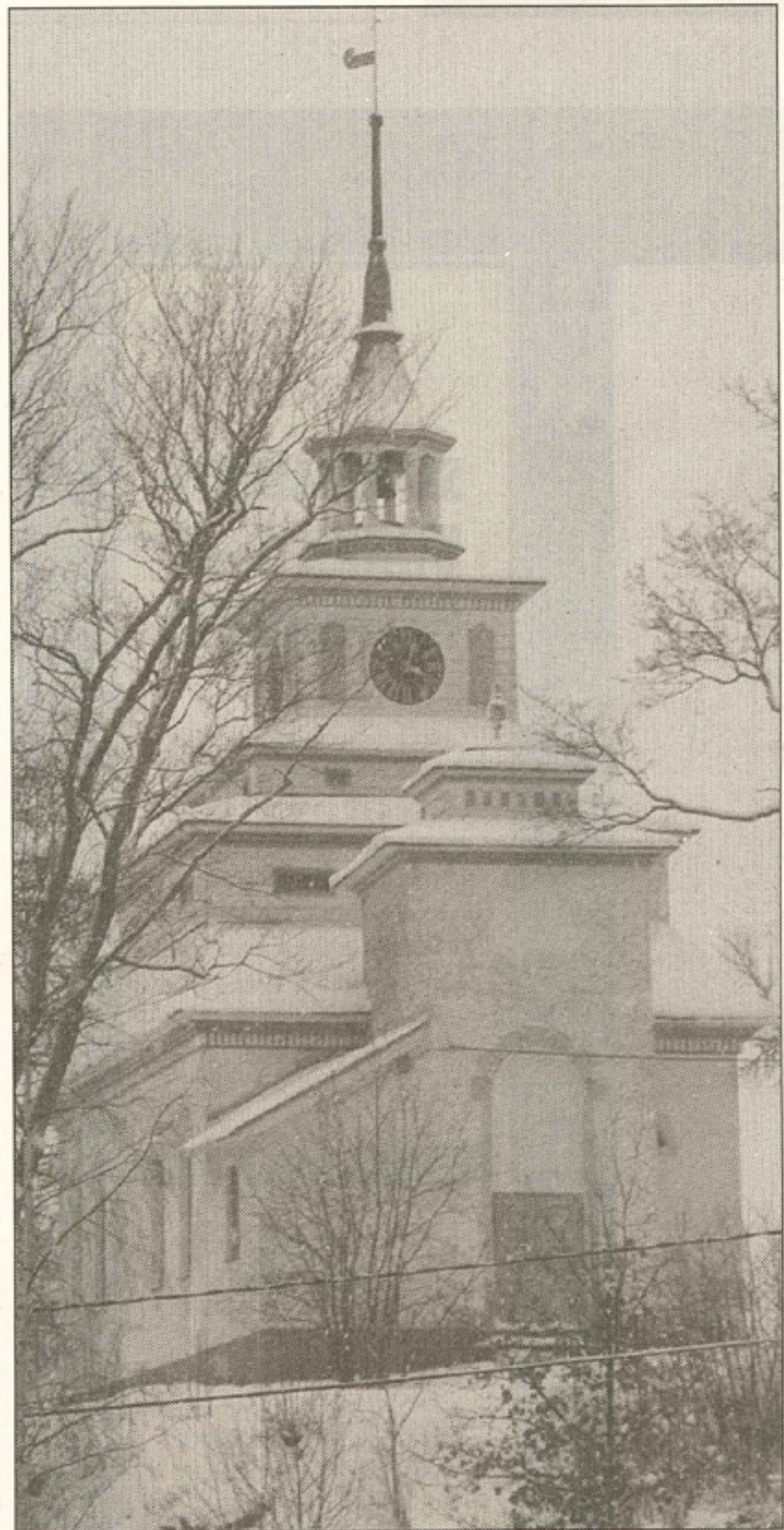
Perniön Pyhän Laurin kivi- kirkko; 1460–90 -luvulta 176.800 mk

Yliskylän kirkko 128.400 mk
Perniön seurakuntatalo 326.500 mk

Siunauskappeli 90.000 mk
Leirikeskus 116.200 mk

Eli yhteensä **837.900 mk!** Ilman palkkoja. Tulevina vuosina edessä on mm. seuraavat investoinnit:

Perniön seurakuntatalo, putkiremontti v. 2000 100.000mk
Siunauskappeli, ulkomaalaus v. 2000 100.000 mk

Perniön kirkko, pohjoinen katto v. 2002–2005 1,5 milj. mk jne...

Tämä on yksinkertaista matematiikkaa.

Antero Eskolin
kirkkoherra